

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ"ג ע"ב

תקונא שתיתאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אתחריב בית שני וחשך על פני תהום, ובגין אליו נשמתין דאתבריאן קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי עליהו, הוּוּ מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם כן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליבראות, האי אורייתא איהי כן לתלמיד חכם, אם כן אתתא דילה אמאי צריכא יבום, דהא לא שוו אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאליו נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית.

תרגום לעברית

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם שגלו ישראל והשכינה, במה היו מקימים שלוח הקן? אמר לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר רחמים על אותן נפשות ורוחות ונשמות שהיו הולכות בגלות בגלגול, מגרשות מגופיהם שנחרבו, שעליהם נאמר שהקדוש ברוך הוא הקה בונה עולמות ומחריבן, שנשארו חרבות גופותיהם מהם, ומניעת הפרכות למעלה גרמה, ונהר יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב בית ראשון - והארץ היתה תהו ובהו. נחרב בית שני - וחשך על פני תהום. ובשכיל הנשמות הללו שנבראו קדם שנברא העולם ואין להם גופות, כדי לעורר עליהם רחמים היו מקימים את המצוה הזו. אמר לו: אבא, אם כן, תלמיד חכם שהוא מצד המחשבה, שנאמר בו ישראל עלה

במחשבה להפראת, התורה הזו היא בן לתלמיד חכם, אם כן, למה אשתו צריכה יבום, שהרי לא שמו הבדל בעלי המשנה בין תלמידי חכמים לשאר בני אדם? אמר לו: בני, היא ודאי צריכה יבום לנשמות הקלו שהולכות ערטילאיות מששת ימי בראשית.

טקסט התיקונים

אמר ליה, והא כתיב (ויקרא כז י) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא כתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא דהרפכה, כגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו מיניה באילנא אחרא, כגון מאן דמרפיבין אלגין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאיהו רע, ובגיניה אתמר (ויקרא כז י) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דהאי איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל (שם לג) אם המר ימירנו, והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, ובדא מרפיבין קדש בקדש, ומקבלין דין מן דין, ורזא דמלה (שמות כו ה) מקבילות הקלאת, ומין במינו האי איהו צדיק וטוב לו, וכד ההיא נשמתא דאיהי קדש לא אשפחת מינה, אתמר בה (בראשית ח ט) ולא מצאה חיונה מנוח לכף רגלה.

תרגום לעברית

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואין לה הרפכה אלא ממינה? אמר לו: בני, הגלגולים הם סוד של הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי שמרפיבים עצים זה עם זה, אבל העקר של אם המר ימירנו, צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע, ובשכילו נאמר לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, שזהו סוד של צדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל אם

המר ימירנו, והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, ובזה מרפיבים קדש בקדש ומקבלים זה מזה, וסוד הדבר - מקבילות הללאת, ומין במינו זהו צדיק וטוב לו, וכשאזתה נשמה, שהיא קדש, אינה מוצאת את מינה, נאמר בה ולא מצאה היונה מנוח לכך רגלה.

טקסט התיקונים

והכי רזא דקון צפור, דאתמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, ואזלא מנדדא מן קנה, והן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), לקבל תלת שלוחים דיונה, וכד אשפחת אתר לשריא תמן, אתמר בה (בראשית ח יב) ולא יספה שוב אליו עוד, למיתי זמנא אחרא בהרפכה.

תרגום לעברית

וכך סוד של קון צפור, שנאמר בה שלח תשלח את האם, והולכת נודדת מקנה, והן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלוש עם גבר, כנגד שלשה שלוחים של היונה, וכשמוצאת מקום לשרות שם, נאמר בה ולא יספה שוב אליו עוד. להביא זמן אחר בהרפכה.

טקסט התיקונים

ובגין דא שלוח הקון בכל עופין קדישין איהו, ולא במסאבין, דאנון נשמתין דאזלין מתתרכין, לאתערא רחמי עליהו, ומה כתיב בהו (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית דא גלגולא קדמא דאיהי נפש, ודרור קון לה דא גלגולא תננינא דרוחא, אשר שתה אפרוהיה דא גלגולא תליתא דנשמתא, ובגין דא שלח תשלח לקבל נפש ורוח, את האם לרבות נשמתא, דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם, את האם, את אתא לרבות גלגולא תליתא.

ומשום כך שלוח הקן הוא בכל העופות הקדושים, ולא בטמאים, שהם נשמות שהולכות מגרשות, לעורר עליהם רחמים. ומה כתוב בהם? גם צפור מצאה בית - זהו גלגול ראשון שהוא נפש, ודרור קן לה - זהו הגלגול השני של הרוח, אשר שתה אפרוחיה - זהו גלגול שלישי של הנשמה, ומשום זה שלח תשלח, כנגד נפש ורוח. את האם, לרבות הנשמה, שנאמר בה ובפשעיהם שלחה אמכם. את האם, את בא לרבות גלגול שלישי.

טקסט התיקונים

ובגין דא מאן דמקבלין אושפיזין, דאינון נשמתין יתרון, דאינון מרכיבין עליהו בערב שבת, באנפין צהובין בחדוה בענוגא בהאי עלמא, כד נשמתא ורוחא ונפשא נפיק מן גופיה מהאי עלמא, הכי מקבלין לון בעלמא דאתי, ואתמר בהון גם צפור מצאה בית וכו', זכאה איהו מאן דמקבל אורחין ברעו שלים, כאלו מקבל אנפי שכינתא, דבמדה דמדד בר נש בה מודדין ליה, אתא רבי אלעזר בריה ונשיק ידוי, ואשתטחו ליה כל חבריא, ואמרו ליה, אילו לא אתינא לעלמא אלא למשמע מלין אלין די:

תרגום לעברית

ומשום זה, מי שמקבלים אורחים, שהם נשמות יתרות שהם מרכיבים עליהם בערב שבת, בפנים צהבות, בשמחה ובענג בעולם הזה, כשהנשמה והרוח והנפש יוצאות מן הגוף מהעולם הזה, כך מקבלים אותם בעולם הבא, ונאמר בהם גם צפור מצאה בית וכו'. אשרי הוא מי שמקבל אורחים ברצון שלם, כאלו מקבל פני שכינה, שבמדה שאדם מודד בה מודדים לו. בא רבי אלעזר בנו ונשיק ידיו, והשתטחו לו כל החברים ואמרו לו: אלו לא באנו לעולם אלא לשמע הדברים הללו - די.

אֲדַהֲכִי הָאֵל אֵלֶיהוּ קָא נְחִית מַעֲיָלָא, בְּכַמָּה חֲזִילִין דְּנִשְׁמַתִּין, וְכַמָּה מְלָאכְיָא סוּחְרָנִיָּה, וְשִׁכְיִנְתָּא עֲלָאָה עֲטָרָה עַל כְּלָהּ, כְּתֵר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא אֲתַעֵר בְּאֵילָנָא דְלַעֲיָלָא בְּנִגּוּנָא, וְכַמָּה עוֹפִין דְּנִשְׁמַתִּין שְׂרִיזִין תַּמָּן בְּעֲנַפּוֹי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּנִיאל ד' ח) רְבָה אֵילָנָא וְתִקִּיף וְכו', וַיֵּימָר הָכִי, רַבִּי רַבִּי אַנְתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעֲנַפִּין דִּילָךְ דְּאֵינוּן אֲבָרִין קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיזִין תַּמָּן, דְּנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (שם ט) וּבְעֲנַפּוֹהִי יְדוּרָן צַפְרֵי שְׁמַיָּא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יְתַפְרִנְסוּן מֵהָא

בֵּין כֶּף הָרִי אֵלֶיהוּ יוֹרֵד מְלַמְעָלָה עִם כַּמָּה חֲזִילוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת וְכַמָּה מְלָאכִים סְבִיבּוֹ, וְהַשְׁכִּינָה הָעֲלִינָה מְעַטֶּרֶת עַל כָּלָם, כְּתֵר בְּרִאשׁוֹ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ זְמַן הִתְעוֹרֵר קוֹל בְּעֵץ שֶׁלַמְעָלָה בְּנִגּוּן, וְכַמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת שׁוֹרוֹת שֶׁם בְּעֲנַפִּים שָׁלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב גְּדַל הָאֵילָן וּמִתְחַזֵּק וְכו', וַיֹּאמֶר: כֵּן, רַבִּי רַבִּי אַתָּה, אַתָּה הוּא עֵץ שֶׁגְּדוֹל וְתִקִּיף בְּתוֹרָה, בְּעֲנַפִּים שָׁלֶה, שֶׁהֵם אֵיבָרִים קְדוֹשִׁים, כַּמָּה עוֹפוֹת שׁוֹרִים שֶׁם, שֶׁנִּשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת כְּמוֹ שֶׁלַמְעָלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וּבְעֲנַפָּיו יִקְנְנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יְתַפְרִנְסוּ מִהַחֲבוּר הַזֶּה שָׁלֶה, כְּשִׁיתְּגַלֶּה לְמַטָּה בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, וּבְגִלְלוֹ וּקְרֵאתָם דְּרוֹר בְּאַרְץ וְגוֹמֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.